

COMUNICAT CONJUNT Gran Logia Simbólica Española; Gran Logia Femenina de España; Gran Logia de Francia; Federación Española del Derecho Humano.

Inmigració: Laïcitat com a factor d'integració

Les migracions són un fenomen tan vell como la mateixa humanitat, però en algunes èpoques, com la que ens pertoca viure, motiven una munió inacabable de posicionaments; polítics i institucionals. També generen preocupacions en el teixit social on, ben sovint, la identitat i la cultura no són res més que l'aliment d'ideologies i polèmiques públiques. En aquest sentit, el recurrent discurs de la multiculturalitat o el de la interculturalitat, han contribuït, en moltes ocasions, a crear etiquetes que tan sols serveixen per classificar i categoritzar socialment els nous veïns amb el títol d'*immigrants*.

Davant les dificultats per afrontar aquest repte, fàcilment apareixen els fonamentalismes i grans veritats excloents, no tan sols en base a certes religions cada vegada més presents a Europa, sinó també en base a les institucions religioses més arrelades històricament. En totes elles s'hi pot trobar el fonamentalisme o rigidesa interpretativa, l'integrisme o teocràcia i el clericalisme. Alhora, totes, han estat responsables de sustentar el sistema ideacional/cosmogònic que ha fonamentat i justificat una societat classista i patriarcal, productora y reproductora d'un sistema de vida que prioritza i oposa el triomf personal i la competitivitat a la col·laboració, la cooperació i la tasca compartida.

Per tal de no entrar en debats lingüístics, entre els termes laic, laïcisme, laïcitat, tan freqüents en aquests dies, que solament serveixen per desviar el focus d'atenció vers les paraules, apartant-lo (tot sovint de manera interessada) del problema real, definirem "estat laic" com aquell que no professa ni privilegia cap religió; que no es pronuncia en matèria religiosa i no dona suport a cap credo. Aquest estat defiença la sana convivència de las creences religioses en el seu territori però no s'identifica amb cap d'elles; emmarca la religiositat dins l'àmbit d'allò que és privat, deixant llibertat de practicar –o no practicar- una o altra creència sense mostrar-se hostil amb cap d'elles.

La Laïcitat no és la mera separació entre Estat i Religió, ni la que preconitzen actualment els lobbys religiosos. Per a

nosaltres la laïcitat, ha de ser contemplada, como a condició indispensable per poder fer possible el concepte de ciutadania plena, front al concepte de súbdit que es troba confús per les trampes identitàries parades pel neoliberalisme i la irracionalitat de tradicions obscurantistes que no consideren la condició humana como a premisa bàsica.

La laicidad está basada en la raó i en una manera d'estar en el món, que implica llibertat de pensament i llibertat d'acció davant qualsevol autoritarisme, dogma o creència imposada. És sinònim de llibertat, tolerància y progrés.

L'estat laic ha de garantir, com a factor de cohesió de la sociedad, una protecció social, un sistema de salut pública, un sistema públic i laic d'educació, una legislació no confessional, uns cerimonials civils desvinculats de connotacions religioses (funerals d'estado, preses de possessió d'autoritats, cerimònies commemoratives, etc.)

Ningú és responsable d'haber nascut en un o altre país, de fet, no existeix cap argument que permeti excloure els immigrants dels drets amparats per la Constitució: el sufragi, l'educació, la sanitat... Per tant s'ha de concloure, que els drets no són "alguna cosa" susceptible de ser assolit, sinó que són consubstancials al propi ésser humà, simplement s'han de complir, perquè són inherents a la condició de ciutadà en el marc d'un estat democràtic.

La tolerància activa, que es desprèn del marc de la laïcitat és, precisament, la condició que ha de possibilitar la convivència en la diversitat d'una societat cada vegada més plural, en la que les opcions han de poder desenvolupar-se en el marc que respecti "tots els drets per a totes les persones".

El paper d'una educació laica consisteix, precisament, en incorporar un nou concepte de ciutadania, emancipada i inclosa en la pròpia societat plural o societat oberta, en la que, senzillament, és on la ciutadania i la convivència es converteixen en fonaments d'una educació al servei de l'autonomia i de la llibertat de tots els seus ciutadans. Des d'aquest punt de vista s'enten que l'educació pugui interpretar-se no només des d'una perspectiva acadèmica sinó també formativa en uns valors ètics que contribueixen a la formació integral de cada individu. Ja que l'educació i la integració són valors directament relacionats amb els principis de laïcitat i d'igualtat.

És des d'aquests plantejaments que considerem la necessitat d'entendre com a base indispensable d'inclusió:

- **LA CIUTADANIA PLENA PER A TOTES LES PERSONES QUE RESIDEIXEN EN UN PAÍS.**
- **UN SISTEMA NETAMENT LAIC**
- **UN ESPAI PÚBLIC SECULAR**

Barcelona, 9 de maig de 2009